

STRIX

UTGIFVARE ALBERT ENGSTRÖM

*Tål intet ondt i världen
men var glad åt allt godt.*

GODT
NYTT
ÅR!

ALBERT ENGSTRÖM

Godt nytt år, ska man väl säga. Vi hoppas att alla människor tåla lutfisk och gröt i samma utsträckning som vi själfva. Men vi ha också left förståndigt. Våra magar äro af järn. Däraf vårt goda lynne.

* * *

Nu önskar Strix åt alla människor just så pass mycket godt som de förljåna.

Den som prenumererar kunna vi ju önska litet mera.

* * *

Nu börja karnevalerna. Den styfvaste blir Grand Carnaval Vénétien lördagen den 8 januari på Continental.

Dit anländer nämligen strax efter kl. 12 en venetiansk gondol, hvarvid Venedigs blomsterfé sänder Stockholm sin hyllning samt utdelar blommor till Stockholms glada ungdomar från gondolens däck.

* * *

Märkligare händelser under år 1897.

- Januari* 1. Inföll nyårsdagen.
17. Fyllde Johansson år och sig själf.
- Februari* 29. Skulle skottdagen ha inträffat, om 1897 varit skottår.
- Mars* 11. Skådade *Strix* för första gången dagens ljus och en häpnande vänkrets.
- April* 1. Lurade vi mänskligheten på ett sätt, som den ännu ej upptäckt och kanske aldrig kommer att upptäcka.
- Maj* 1. (Vi draga helst en rodnande slöja öfver denna dagens tilldragelser).
14. Blef Hybinette ankommen till hufvudstaden.
- Juni* 6. Pingst, hänryckningens tid.
- Juli* 15. Innehöll *Strix* porträtt af världens i sin genre förnämsta buse.
- Augusti* 22. Slutade rötmanaden gudskelof.
- September* 18. Afbrändes å Skeppsholmsbron ett mindre fyrverkeri.
- Oktober* 3. Utbröt kleptomani-epidemien under utställningens gulnade jubileumskronor.
- November* 4. Högtidlighölls Föreningsdagen af Uppsala studenter med kanonskott och af Björnson med ryska smällar.
6. Inträffade intet af minnesvärde.
30. Braskade Anders.
- December* 1. Fingo rådmän Holmlund i Falsterbo, grosshandlare Lundholm i Piteå, fabrikör Bänktson i Åmål m. fl. kragen, men intet att dölja densamma med.
? Jordbäfning i Brasilien; utbrott af Vesuvius; själfmord af en skämttidningsredaktör i Irkutsk; allmän arbetsinställelse i Sverige, m. m.; allt med anledning af att *Strix* julnummer utkom.

* * *

Hörde just i går att man tänker fira utställningens jubileum — ett-åriga —. Bendix skall naturligtvis stå i spetsen för tillställningen. Och svenska folket skall högtidlighålla minnet af sina lampstöder naturligtvis genom att stjäla ännu flere och dyrbarare lampor. Men kommer någon för att stjäla vår dyrbara redaktionslampa, torde vi beifra saken.

En nyårsskjuts.

Prosadikt.

Nyårsnatten.

Rymden hvälfver vida sina stjärnströdda fält.

Öfver dem går en väg, bred och jämn och gnistrande hvit; det är den snöhöljda Vintergatan.

Den börjar långt i norr vid ett hvitt slott med spetsiga tinnar och torn, som skjuta likt flammor mot höjden, människorna kalla slottet Norrskenet, men det är himmelen.

Öfver rymden går Vintergatan som en hvit bro af kristaller; den slutar långt i söder, i en mörk skog, som står där stängd och hemskt tyst. Men det är ingen skog, ty det är helvetet.

Då, i nyårsnatten, komma några ljusa moln glidande Vintergatan fram. De stiga ur Norrskens slott, de ila liksom i vild glädje fram på den hvita vägen, de stanna vid den mörka skogen i söder.

Det är inga moln, det är de saliga, som i nyårsnatten ha slädparti på Vintergatan. I Norrskensporten står Gud Fader och ser efter dem — han nickar, blåser ut rökmoln i den blåa luften och skrattar — du ser honom ej för skenet, du ser endast hans väldiga fingrar, som vinka uppåt rymden.

Och bort fara de saliga. De glida i klingande traf öfver Vintergatans snö. Det är ej skyar du ser, det är deras slädnät och deras frustande springares blåa andedräkt. Och om du vill, kan du höra musik i nattens tystnad — det är deras unga röster, som skratta och sjunga glada visor, det är deras bjällror och skaller som klingelklingklanglinga!

Du tror att det är kölden som smäller i knutarna och kommer isen på sjöarna att braka? Tok, det är de saligas spannpiskor som smälla, deras champagnekoror som springa i luften!

Så komma de till skogen i söder. Där står mörkrets Furste utanför porten — på hvilken står skrifvet: »Stäng ej dörren, den stänger sig själf!» — och ber dem stiga in. De stiga in.

De vandra omkring i underjordens mörka salar, lysa upp dem med sina strålände ögon och tända ljus i de svarta granarna, mellan hvilka de osaliga vandra i tyst grubbel. Ljus och lampor, sång och musik! Hvarje salig tar en osalig om lifvet, och polskan går!

Mörkrets Furste tänder sin största brasa och bjuder gästerna på sin varmaste och starkaste glögg.

Så foro de hem till Norrskenslottet igen genom den ljusnande vinterrymden.

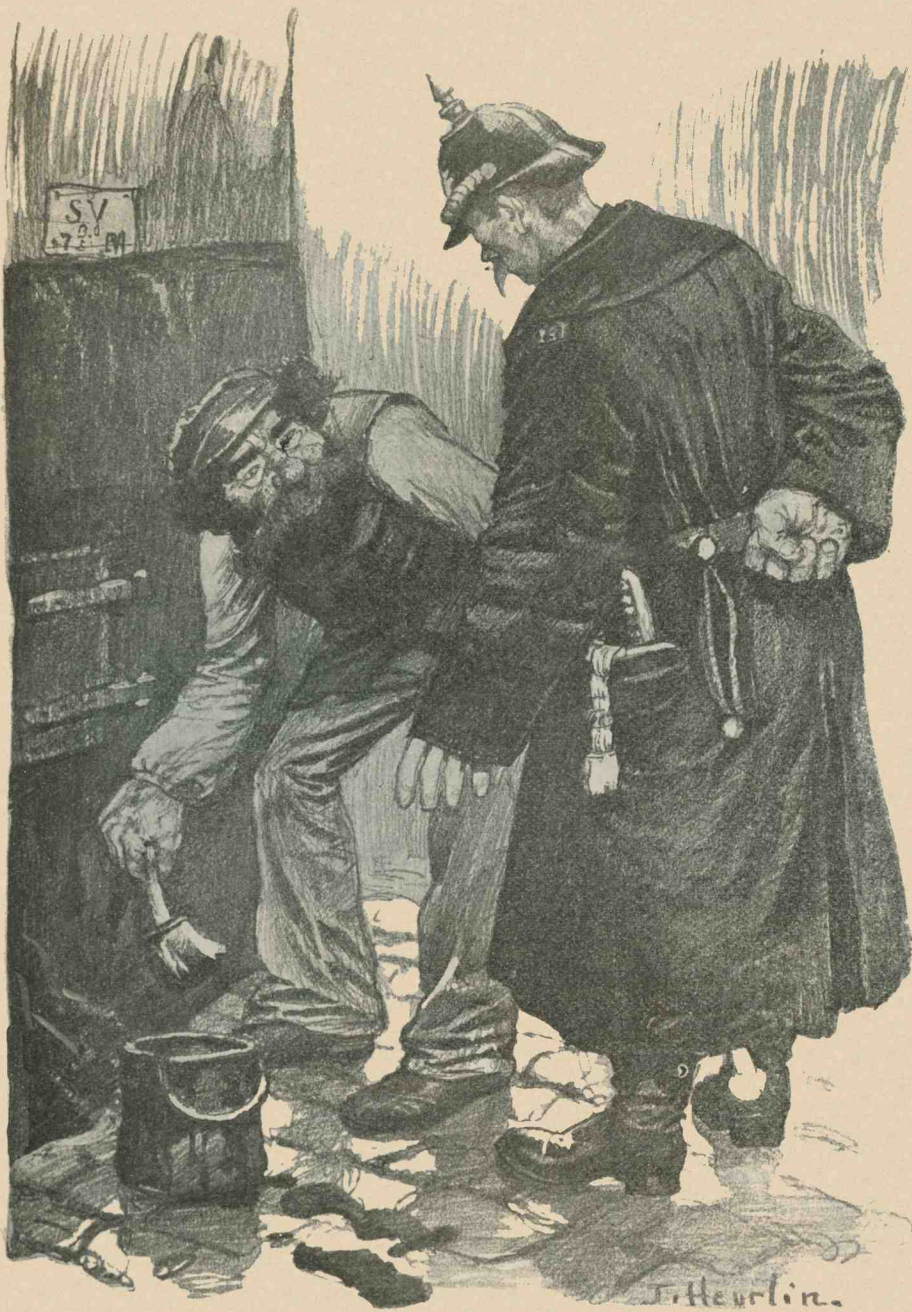
Rolf Sund.

I en minnesbok.

*En krokodil uppå Nilens strand
Sitt tryne gör rent med den hvita sand. —
Må städse din själ bli så ren och skär
Som nu krokodilens tryne är!*

Agda Björk.

— Hör han där — nog kan han tjära planket utan att smörja ned trottoiren!
 Karlen tiger.
 — Svara då, annars ska jag hjälpa honom.
 Fortf. tystnad.
 — Men svara då, din fan!
 — Då borde väl en konstapeln, som ä djurist, veta att en inte kan va bä
 tjärande å svarande på en gång.

Tanddoktor.

Hur lifvets lotterispel går,
 Tandläkarn dock sin vinning får;
 Han städse numret finner allt — väl,
 Och vid hvar dragning vinner — ni förstår mig väl.

Hur ofta än han »rycker ut»,
 Man jämt skall röna dock till slut
 Att han sig håller inne — allt väl
 Som fågel på sin pinne — ni förstår mig väl.

Med öppen mun man skådar an
 Som oftast denne store man;
 Hos honom ofta kunden — allt väl,
 Sig känner högt förbunden — ni förstår mig väl.

Han tager kronor hvarje dag
 Så till behag som obehag;
 Han kronor ock utdelar — allt väl,
 Och fritt sitt vågspel spelar — ni förstår mig väl.

Matheseos-lektorn liknar han,
 Ty rötter drar han ut, församm,
 Förutan minsta möda — allt väl,
 Fast därvid det kan blöda — ni förstår mig väl.

Hos honom mänskan likhet har
 Med morgonstund så ljuf och klar;
 Hon »bär sitt guld i munden» — allt väl,
 Precis som morgonstunden — ni förstår mig väl.

Agda Björk.

— Sörj inte, älskade Nirvana, att du
 är af låg härkomst. Med tiden skall
 jag nog höja dig upp till mig!

Dewar & Sons Special Whisky **C.A. Lindgren & C:s V.A.B.**
 ensam försäljare.

Tvättbjörnen.

Ballad.

*I kyliga vinterkvällen
Der satt i den mörka skog
En gammal afdankad tvättbjörn,
Som tycktes af lifvet fått nog.*

*En storm drog fram genom skogen,
Det blef så isande kallt;
Den drifvan, som gömtes i snåret,
Vid tvättbjörnens tårar smalt.*

*Den ensammes klagan höres
Vid ugglores och vargars skri;
Han kväder en jämmerlig visa
På »Hvita Fruns» melodi.*

*Kan det väl då vara sa-hant,
O, hvilken grym ironi,
Att jag i det nittonde seklet
Skall tvättbjörn kallad bli?*

*Jag önskar mitt namn förändra
Till Pettersson eller Olin;
Den är ingen riktig tvättbjörn,
Som ej har — en vridmaskin!*

Ninian.

Fisken.

Annandag jul mötte jag å Vesterlånggatan min gamle barndomsvän Frans Berg, som jag inte sett på mången god dag.

Sammanträffandet blef ytterst hjärtligt.

— Följ med mig upp på mitt rum ett ögonblick, sade han, så gå vi ut och festa sedan. Jag måste i alla fall hem till mig för en momang.

Sagdt och gjordt. Berg bodde i en mycket anspråkslös kammare 4 tr. upp i Gråsuggegränd.

— Hvad har du egentligen för yrke, min bror, sporde jag, i det jag undrande och spörjande såg mig omkring i det torftiga tjället.

— Intet, svarade Berg.

— Men hvad lefver du då af?

— På Guds försyn! Men låtom oss nu bege oss af.

Jag måste ut och förtjäna pengar, ty jag har oss emellan sagdt inte ett öre.

Vid dessa ord öppnade han med en knipslug blick sin fint polerade dragkista och tog fram ett stort paket, som han började veckla ut.

— En fisk! utbrast jag hest.

— Jo något, gnisslade Berg.

Därpå stack han en eldgaffel genom gälarna, vräkte upp djuret på byktaflan och aftågade. Stjärten släpade i backen.

Vi ställde våra steg till en källare, där det var fullt med folk. Berg stönade alldeles förfärligt.

— Inte kan fisken vara så tung, menade ett par herrar, som sutto vid ett bord och slängde i sig skedvatten, så att ögonen blödde.

— Jo men, svarade Berg — han väger minst sina modiga 75 kilo.

— Vet skäms och försök inte drifva med oss, utbrusto de båda herrarne, till hvilka flera sällat sig.

— Jag står för hvad jag sagt, fortfor Berg. Vill ni slå vad.

— Hvarför inte?

Ett vad hölls om 50 kronor. Fisken vägdes och Berg vann, ty vikten uppgick till mer än 75 kilo.

När vi gingo hem på kvällen hade min vän vunnit omkring 200 kr. på sin fisk. Under hela hemvägen dansade han spruttan med fisken på ryggen, så att det skvalpade i hans mage.

Men jag kunde inte förstå, hur det kom sig att fisken var så tung.

Kvällen efteråt mötte jag åter min vän Berg. Han skulle då gå och köpa sig en ny fisk, enär det börjat lukta om den gamla.

Den nya var en stör. Sedan han rensat honom med sin pännknif, sade han till mig.

— Kom nu hit och hjälp mig!

Därpå öppnade vi djurets mage, och Berg hällde dit omkr. 70 kilo varghagel. Magen syddes sedan igen, fisken slängdes upp på ryggen och triumftåget tog sin början. Vid

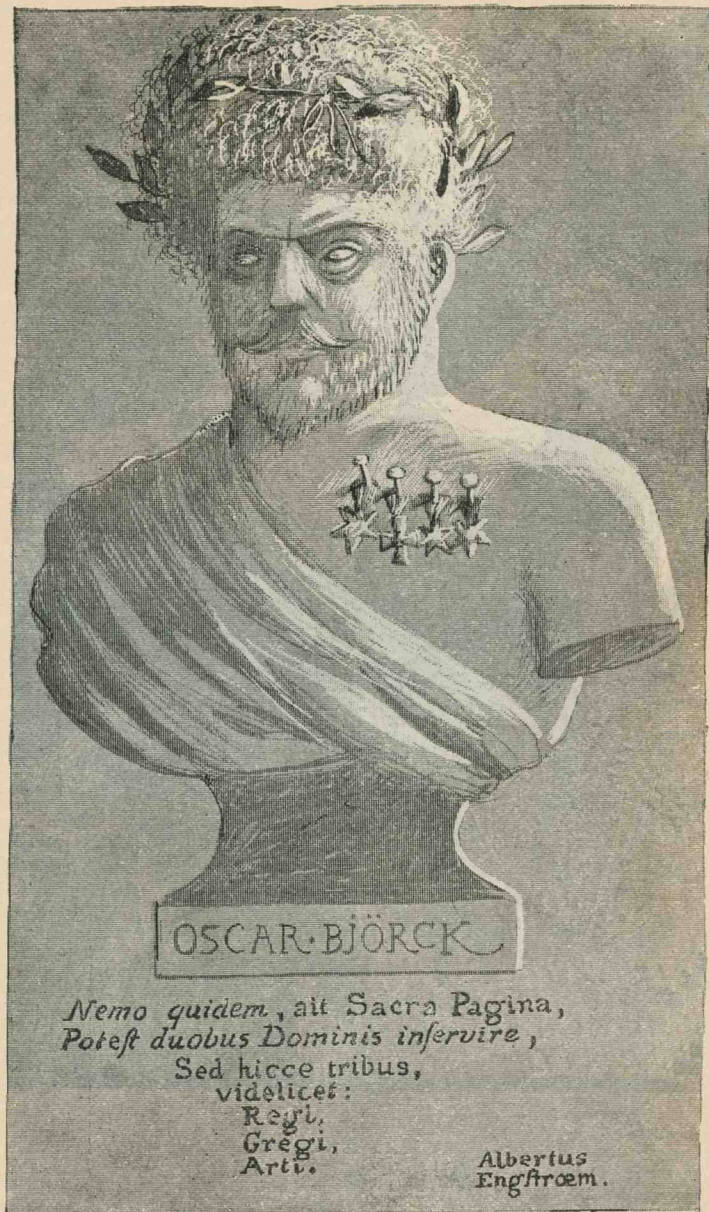
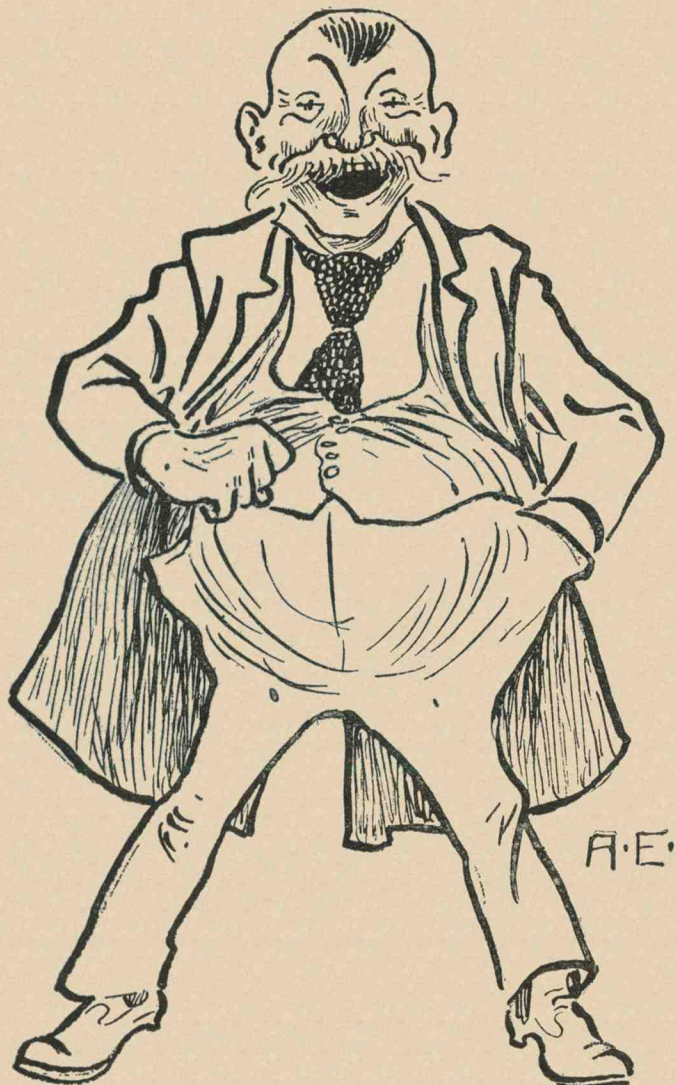
Tommery Sec: Le roi des vins — Le vin des rois!

dess slut hade Berg åter vunnit en ganska respektabel summa.

När vi skildes åt klappade sig Frans Berg på det långt ner sittande bröstet och utropade:

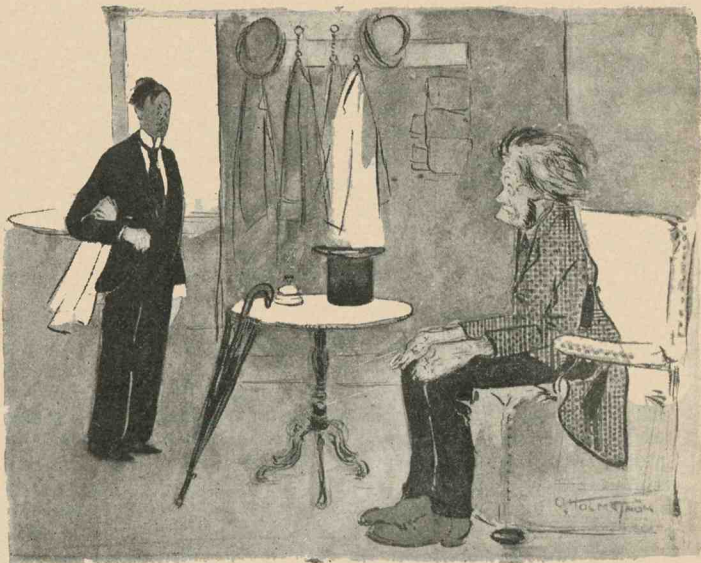
— Bror, detta är humbug!

Zacharias Morgontupp.

— Älskar du mig verkligen också, Albert? ..

— Ja, Clara, jag älskar dig också!

»En toddy!»

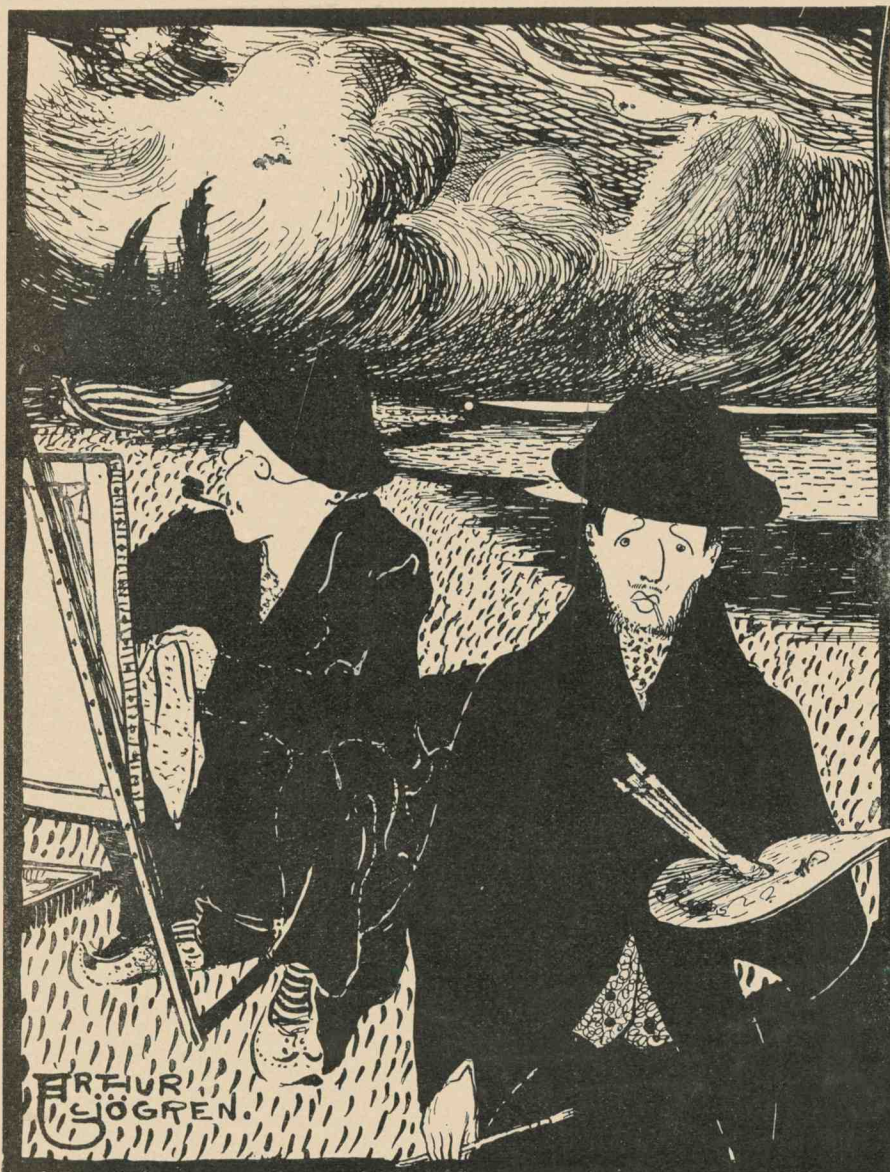
»Ljus eller mörk?»

»Ljus. Min hustru är mörk.»

*) Ordnarne äro visst flere!

Sättarens anmärkning.

Pommery Sec: Le roi des vins — Le vin des rois!

- Målade du nåt förra sommarn?
 — Åja — en del!
 — Bra?
 — Jaa, konstförnedringen refuserade alltihop.

Brefkort från Strix flygande.

Redaktör!

Tacksamt erkännande mottagandet af de 500,000 krischor i guld, hvarmed Du, min redaktör, velat uppstoppa mina byxfickor, har jag härmed äran återsända desamma.

Hva tusan ska jag med dom? Tala är silfver, men gull är mull. Bort det! sade redan Paulus, hvilken att döma häraf tycks ha tillhört den andliga isra-eliten på then tiden.

Dessutom — om jag mottager ditt storartade resestipendium, hvar skulle jag då stoppa min tobakspung, hvar min gamla byxfrofva — hvilken en gång angifvit en ärorik forntid i kyrktornet i Säter —, hvar den knippa af 365 nycklar, som för mig skall öppna alla de gåtor, hvilka år 1898 skall resa i min väg i form af dagar. Hva?

Jag nämnde Paulus. Äfven jag är nu redo att sätta mig upp på mina höga apostlahästar. Min utrustning är fulländad och består af: tobakspungen, byxfrofvan och nyckelknippan, förut nämnda; en sats hvita matpulvret, en dosis punschpillen (17 st., motsvarande omkring 1 liter om dagen under ett år); en ficktelegraf (för telegrafering utan tråd); en handkamera för ögonblicksfotografier och kinematogram; fickvelocipeden »Omnibus», min egen uppfinning och hemlighet: rymmes söndertagen i en liten ask, går hopsatt ej blott på jordens hvardagligt jämna vägar, utan äfven i rymden — tack vare luftringarna — samt på, i och under vattnet — tack vare hvad? frågar Du. Ja, säg det den som kan. Faktum är emellertid, att detta är mitt sätt att trampa vatten.

Nyårsnatten reser jag. I den sekund, då det gamla året som en kattunge dränkes i tidens flod och, ett nytt hotell Phenix, omedelbart uppstiger ur detta den nya födelsens elldop under namnet Adertonhundra-nittioåtta — d. v. s. i den sekund, som skälfrer mellan min midnattsbyxklockas 6:te och 7:de slag — svingar

- Har I sitt säcken hängläpe Olagus pojke har?
 — Jaa, ja har nok varsnat dä.
 — Dä bler synn om'en när han bler voxen.
 — Hvaför dä?
 — Jo han kan allri få snuset å legga stell.

jag mig upp på mig själf och ut i världen — för att dels till ditt ugglebo hemsända glimmande skärfvor af densamma och dels uppsöka en tingest, hvars sällsamt klingande namn jag tills vidare måste förtiga, men i sinom tid skall uppenbara för den läsekrets, hvilken kan slå sig för sitt bröst och med af stolt glädje dallrande röst kalla sig Din och min. Det må vara händt!

Tillönskande Dig en god ända på gamla året och mig själf ett hjärtligt farväl, har jag nöjet teckna

Ola Hejman.
 Strix Flygande.

OBS.! Samtidigt med riksdagen börjar Strix en serie Riksdagsgubbkarrikatyrrer, afsedd att omfatta samtliga farbröder.

Breflåda.

Arvid beder om ett besök.

En icke-prenumerant. Tack!!

Bobban och Kolingen tackas på det hjärtligaste.

Alla som skickat nyårskort bringar redaktören härmed sitt tack. Han glömde själf beställa sådana.

Glöm ej att prenumerera på Strix.

Selma Hägglunds Parfymhandel.

38 HAMNGATAN 38.

Välsorterad lager. ———

———— Billiga priser.